

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobkyně **I. H.**, zast. JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem se sídlem AK v Hradci Králové, Veverkova 1343, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, pracoviště Hradec Králové, Slezská 839, o invalidní důchod, k žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 2. 10. 2014, čj. 6355020914/46091-KRM, **t a k t o :**

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2014 čj. 6355020914/46091-KRM a rozhodnutí žalované ze dne 3. 7. 2014 čj. 635 502 0914 se z r u š u j í a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení k rukám právního zástupce do 30-ti dnů od právní moci rozsudku částku 3.146,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Česká správa sociálního zabezpečení vydala dne 2. 10. 2014 rozhodnutí o námitkách, v němž tyto zamítla a potvrdila dřívější rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 3. 7. 2014, kterým došlo k odnětí invalidního důchodu žalobkyni od 10. 8. 2014, s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

Žalobkyně uváděla, že odnětí invalidního důchodu považuje za neoprávněné, její zdravotní stav se nelepší, naopak, s přibývajícím věkem se stále zhoršuje.

Navrhla proto zrušení napadeného rozhodnutí žalované a žádala přiznání invalidního důchodu I. stupně.

Soud vyžádala ve věci posudek věcně a místně příslušné posudkové komise MPSV ČR v Hradci Králové, která dne 5. 3. 2015 ve svém prvoposudku učinila závěr, obdobný dřívějšímu podkladovému posudku lékaře OSSZ Trutnov ze dne 23. 6. 2014, tedy, že žalobkyně nebyla invalidní, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. V diagnostickém souhrnu PK uvedla vleklou úzkostně depresivní poruchu trvale sledovanou a léčenou od 2008 – bez tendence k zlepšení, dále pak průduškové astma od r. 2003 lehké přetrvávající spíše nealergické (pod kontrolou), vysoký krevní tlak léčený od 2008, stav po opakovaných operačních zákrocích ne levém kolenním kloubu – vyjmutí vnitřního menisku, degenerativní postižení česky, a dále pak konstatovala stav po operaci slepého střeva v 15 letech věku, po otevřené zlomenině pravého bérce a po odstranění dělohy a obou vaječníků v 1/11. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu PK označila vleklou úzkostně depresivní poruchu trvale sledovanou a léčenou od 2008 – bez tendence ke zlepšení, odpovídající kap. V pol. 5 písm. b) vyhlášky č. 359/2009 Sb., zde pak míře poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 %. Vzhledem k astmatickým problémům pak PK navýšila míru poklesu dle § 3 cit. vyhlášky o 10 % na konečných 30 % a uvedla, že žalobkyně není invalidní.

Při jednání soudu dne 13. 7. 2015 žalobkyně uvedla, že má velké problémy jak s astmatem, tak s psychikou, často mívá neschopenku i po dobu tří měsíců, normální zaměstnání nemohla proto vykonávat. Dostala proto invalidní důchod a byla v evidenci úřadu práce. Sehnala si zaměstnání jako OSVČ – prodejce firmy Zepter, protože tak má alespoň trochu peněz a hlavně jí vyhovuje, že je se svými zdravotními problémy pánem svého času. Může pracovat třeba jenom den v týdnu, tak, jak to zvládá. Její onemocnění spolu souvisejí, pokud se trochu rozčílí, dochází k arytmií, potí se, pociťuje velký vnitřní třes, přijde jí slabo, někdy i zvrací. Má problémy i při chůzi do schodů, vše musí dělat pomalu. Při problémech se jí zhoršuje i spirometrie. Na psychiatrii chodí každé 3 měsíce, ale i kdykoliv při zhoršení stavu aktuálně. Je toho názoru, že posouzení by mělo vycházet z objektivního stavu, v červenci 2014 jela k zákaznici, dozvěděla se, že je po smrti, velmi ji to rozrušilo a měla autonehodu. Soud k námitkám žalobkyně vyžádal doplňující posudek PK, který komise vypracovala 15. 9. 2015. PK zhodnotila v doplňujícím posudku veškeré odborné nálezy z průběhu r. 2014, rovněž pak nálezy ošetřující psychiatricky R. z průběhu r. 2015 a k rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedla, že tuto hodnotí dle písm. c) mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 35 %, tedy horní hranicí rozpětí, s ohledem na dlouhodobost obtíží a zhoršení partnerských vztahů, rovněž pak navyšuje z důvodu astmatu o možných 10 % míru poklesu pracovní schopnosti, tedy na konečných 45 %. V posudkovém závěru pak komise tuto změnu posouzení závažnosti zdravotních obtíží žalobkyně zdůvodnila tak, že se jedná o vleklou úzkostně depresivní poruchu, léčenou psychiatricky od r. 2008, projevující se výkyvy nálad, lítostí, rozladěností, podrážděností, poruchou koncentrace, nekvalitním spánkem, žalobkyně nevydrží déle u jedné činnosti, ráno se necítí odpočatá. Tyto problémy jsou přitom umocňovány existujícími somatickými obtížemi dechovými, bolestí dolních končetin po úrazech a opakovaných operacích, v posledních letech navíc disharmonickým manželstvím a jeho rozpadem. I přes intenzivní psychiatrickou medikaci trojkombinací léků se stav nepodařilo stabilizovat, lékařka nabízela žalobkyni hospitalizaci, tuto však žalobkyně odmítla pro fobii z uzavřeného prostoru.

PK proto dospěla k závěru, že obtíže žalobkyni značně snižují úroveň jejího sociálního fungování a tím i výkon některých denních aktivit, stav proto odpovídá písm. c) výše citované položky a kapitoly a s ohledem na dlouhodobost obtíží a jejich zhoršení je zvolena horní hranice zde uvedeného rozpětí (25 – 35%). Bronchiální astma se dá vyhodnocením spirometrie (lehká obstrukčně ventilační porucha), frekvencí užívání úlevových léků (2 – 3x týdně) a udávaných nočních obtíží, zařadit jako astma pod částečnou kontrolou (lehké až středně těžké přetrvávající) – písm. b) pol. 3, oddíl B kap. X (20 – 40 %). Toto postižení je tedy důvodem pro využití navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Změnu ve prospěch posuzované PK zdůvodňuje podrobným prostudováním celé dokumentace ošetřující lékařky oboru psychiatrie od r. 2008 do současnosti, kdy i přes intenzivní léčbu nedochází ke zlepšení stavu, naopak, v poslední době přibýly problémy v partnerských vztazích, žalobkyně je tak schopná výkonu práce pro firmu Zepter pouze nepravidelně podle momentálního stavu, tedy víceméně pouze na malý úvazek. Protože je však možný předpoklad určité stabilizace stavu, platnost posudku PK omezila na dobu dvou let od data vydání napadeného rozhodnutí – 2. 10. 2014, lhůtu KLP proto stanovila na 31. 10. 2016. Posudková komise se dále vyjádřila k dřívějšímu přiznání plné invalidity v r. 2002, tehdejší postup posudkových orgánů shledala správným, v r. 2009 však již shledala diskrepance mezi posouzením PK a skutečnými obtížemi žalobkyně, neboť je přesvědčena, že u žalobkyně se jednalo o problémy, odpovídající kap. V pol. 4, psychiatr pak hodnotil úzkostně depresivní poruchu jako těžkou, psycholog jako středně těžkou, astma byla hodnocena jako středně těžká až těžká, plicní nález ovšem dokumentoval pouze AB persistující při normální spirometrii, normální saturaci kyslíku, bez klidové dušnosti. V současné době se jedná o invaliditu I. stupně, s datem vzniku 23. 6. 2014, soud tak doplňuje, že invalidita I. stupně neměla být oduznávána a měla pokračovat, je tak na žalované, aby v novém řízení vzala posouzení PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 15. 9. 2015 objektivně v úvahu a obnovila výplatu invalidního důchodu I. stupně novým rozhodnutím ve věci. O argumentaci posudkové komise soud neměl, s ohledem na znění hodnocených odborných nálezů v posudku, žádné pochybnosti. S odkazem na ust. § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s., pak krajský soud žalobou napadená rozhodnutí žalované I. stupně i rozhodnutí o námitkách vzhledem k nově provedeným důkazům ve věci zrušil a věc vrací žalované k dalšímu řízení - § 78 odst. 4 s.ř.s. V novém řízení vezme žalovaná v úvahu soudem citovaný nový důkaz, tedy zejména doplňkový posudek PK ze dne 15. 9. 2015, v souladu s ust. § 78 odst. 6 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšná žalobkyně žádala náhradu nákladů svého právního zastoupení, zástupce účtoval 2 úkony právní služby (přípravu a převzetí zastoupení a účast u jednání soudu dne 26. 10. 2015). Dle vyhlášky MS č. 177/1996 Sb., v platném znění, a to dle § 9 odst. 2, ve spojení s ust. § 7 bod 3 plyne, že za 1 úkon právní služby náleží částka 1.000,- Kč, 2 režijní paušály po 300,- Kč (§ 13 odst. 3), zástupce žalobkyně je plátcem DPH, konečná částka odměny právního zastoupení pak činí celkem 3.146,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 26. října 2015

JUDr. Jana Kábrtová, v. r.
samosoudkyně